

Fénysugár

Evangeliumi hitebraztó és hirtelítő folyóirat

Felelős szerkesztő és kiadó: Zulauf Henrik evangélikus lelkész. — Laptulajdonos: Fehé Evangélikus Diakonissza Egyesület. Kiadóhivatal: Budapest, I., Hidegkúti-út 123/a. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ára a „Kis Harang” gyermeklappal együtt: félévre 2 P. 25 fill., többes küldésnél 2 P. Egyes szám ára 20 fill. —

A Lélek a szívbe ír.

A Szentlélek leszáll az égből, betölti az előbb még gyászoló és remegő tanítványokat, kettős tüzes nyelveket ad nekik, lángra lobbantja őket, hogy megbátorodnak, szabadon hirdetik Krisztust és semmitől sem félnek. Ebből világosan látható, hogy nem a könyvírásban vagy törvényalkotásban áll a hivatása, hanem olyan Lélek Ő, aki a szívbe ír és új lelkületet ad, úgyhogy az ember Isten előtt örvendezik, szeretetre gyúl iránta és azután nagy örömmel szolgál az embereknek.

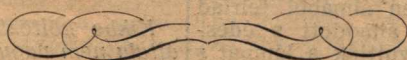
Milyen úton és milyen eszközökkel változtatja meg és teszi újjá az emberi szívet? Azáltal, hogy Jézus Krisztust hirdeti... aki azért jött, hogy vérét ontsa bűneinkért, amelyektől mi saját erőnkől és cselekedeteink által megszabadulni nem tudnánk.

Ennek a hirdetéséhez azonban hozzátartozik, hogy hitre is találjon. Ezért adja Isten a Szentlelket, aki az ígéhirdetést belenyomja a szívbe, úgyhogy benne él. Mert bizonyos igaz: Krisztus mindent elvégzett, eltörölte a bűnt és mindenek felett diadalmaskodott, hogy mi Óáltala mindeneknek urai legyünk. Itt fekszik egy halomban a drága kincs; de ez nem jelenti azt, hogy szét is van osztva. Azért, hogy a miénk legyen, el kell jönnie a Szentléleknek, aki hitet ad a szívünkbe, hogy azt mondjuk: En is egyike vagyok azoknak, akik birtokában vannak a drága kincsnek...

Ha hisszük, hogy Isten ilyen módon megsegített bennünket s ilyen kincset adott nekünk, lehetetlen, hogy szívünk ne örvendezzék Istennek s így ne szóljon: »Atyám, ha az a te akaratom, hogy ilyen nagy és eléggé fel nem becsülhető szeretetet és hűséget tanusítasz velem szemben, úgy én is teljes szívemből szeretni akarlak és kész örömmel meg akarom tenni mindazt, ami kedvedre van.«

Ekkor szívünk már nem tekint gyanakvó szemmel Istenre és nem gondol arra, hogy Isten a pokolba fogja vetni, ahogyan erre gondolt, mielőtt eljött a Szentlélek, amikor is még nem érezte Istennek sem a jóságát, sem a szeretetét, sem a hűségét, hanem csupán a haragját. Miután most a Szentlélek a szívébe vési azt, hogy Isten jóságos hozzá és könyörül rajta, megvidámul a szíve és többé nem fél ugyanarra, hogy Istenért mindent megtesz és elszenved, ami csak megtevésre és elszenvedésre vár.

Igy ismerd meg a Szentlelket, hogy tudd, mi célból adatott és mi a hivatása: az, hogy a drága kincset, Krisztust és mindenét, amije van, ami nekünk adatott és az Evangéliom által hirdettetett a szívedbe adja, hogy az a saját tulajdonod legyen...
Luther.

Mi a Szentlélek munkája?

Léteznek egy hely azok számára, akik bűneik terhe miatt sóhajtoznak; akik szeretnének az élő Isten tulajdona lenni, de nem tudják hogyan; akik vágyanak az örökkévalóságba, de jól ismerik megköztöztségeiket, amelyek útját állják az odajutásuknak; akik üdvözülni szeretnének, de érzik lelkiismeretükben Isten haragját bűneik miatt. Ez a hely Golgota. *»Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.«*

Fájdalom azonban, szemünket úgy megvakította e világ dolga, hogy Isten üdv-cselekedetét nem látjuk s még kevésbé tudjuk azt megragadni. A Szentlélek jön segítségünkre s világosságot, fényözönt vet sötét éjszakánkba. Olyan világossá teszi Golgota keresztjét, hogy a nyugtalan lelkiismeret nem lát mást, csak a szabadító Megváltót, aki a váltságdíjat lefizette, a bűnöst megmentette s Isten gyermekévé tette. Ez a Szentlélek hivatása: *megvilágítja Jézust.*

»Vedd, fogadd el!«

A Szentlélek nemcsak megmutatja Isten szabadításának útját, nemcsak rámutat a golgotai keresztre, hanem megpecsételi azt a szívünkben és így szól: *»Jézus érted halt meg...«*

Sokgyermekes házba látogató érkezett. A nagybácsi jött, aki az üdvözlések után hamarosan bontogatni kezdte a magával hozott ajándéksomagot. Nagy örömmel fogadta. A gyermekek mégis kissé bizonytalanul álltak körül, míg a látogató így nem szólt: *»Minden a tiétek, fogadjátok el!«*... Ezt munkálja a Szentlélek. A szegény, bűnös emberi szív meg sem értheti, fel sem tudja fogni, mit ajándékozott Isten néki Jézusban, s hogy övé a bűnbocsánat, békeség Istennel, teljes üdv, örökélet, zavartalan öröm, mélységes béke, élő reménység. A Szentlélek jön és azt mondja: *»Mindez a tiéd! Vedd, fogadd el, ragadd meg! Higgy benne és a tied lesz!«*

»Itt vagyok.«

Aki már egyszer megismerte az Istennel való békeséget, az nem élhet többé menynevei Ura jelenléte nélkül. A világ gyermeke mit sem tud erről, de az Úr Jézus tanítványa meghallotta hit által a szót: *»Imé én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.«* De jön a kísértés, a sötétség órája — nem ritkán éppen egy másik tanítvány bűne miatt — s az ember elveszíti a Megváltó jelenlétének tudatát. Sötét órák ezek, s a szív fájdalmasan kiált segítségért.

Az éjszaka csendjében álmából felriad egy gyermek. Rosszag álmodott s édesanya után kiált. Meggyújtják a lámpát s az édesanya megszólal: *»Itt vagyok!«* S

a gyermek megcsendesedik. Így tesz a Szentlélek. Világosságot gyujt a sötét éjszakába, hogy a hit szeme újra lássa a Megváltót, az Urat, hogy az Ő jelenlétében a szív ismét megvidámodjék és vigasztalást nyerjen. *A Szentlélek biztosít bennünket az élő Úr Jézus jelenlétéről.*

»Akket Isten Lelke vezérel...«

Bűnbocsánatot nem lehet másképpen nyerni, csak úgy, ha megvan a komoly szándék a gonosztól való elszakadásra s Isten akaratainak cselekvésére. A bűnbemertült ember képtelen volna erre, ha nem Isten Lelke vezérelné. A természeti embernél el van vágva az Istennel való összeköttetés. Jézus tanítványa a Szentlélek által erőt nyer arra, hogy Isten akarata irányítsa és vezérelje.

»Uram, gondolj reám!«

Isten gyermekéhez mindig közel van az elbukás, elalvás veszélye. Emberekkel van körülveve, akikben más lélek munkálkodik. Könnyen odajuthat, hogy a világhoz igazodik s eltávolodik Urától. Másrészt a saját szíve is telve bűnös hajlamokkal. Ha az újjászületett ember napoként nem adja magát Krisztussal együtt a halálba, úgy a régi természete újra erőt vesz rajta. Éppen úgy van, mint a kertben. Minden gaz kigyomláható, s mégis újra és újra előbukkan. A Szentlélek az, aki vigyáz reánk, hogy a régi élet gyomja fel ne burjánzhassék; aki figyelmezteti a keresztyént a bűn felfelismerésére s vigyázásra serkenti. Fontos feladata a Szentléleknek, hogy Isten gyermekét a bűne miatt megfeddi s nyugtalanítja.

»Hogyan nyerhetjük meg a Szentlelket?«

Sokat beszélhetnénk még a Szentlélekről. De hogyan nyerhetjük meg? Semmi sem egyszerűbb ennél. Az Úr Jézus maga csodálatosan szép hasonlatot használt: *Ha a fiú éhezik, atyjától kér kenyeret, és az atya ad néki. Az Úr Jézus így folytatja tovább: »Ha azért ti gonosz léteketre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, a kik Tőle kérik!«* (Lk. 11:13). A Szentlelket kérhetjük. Aki kéri, bizonyára megnyeri. Hűséges Megváltónk nem hazudhat. De — kérnünk kell!

*Legyünk tehát merészek,
Nagy dolgot kérni készek,
Szívünk Hozzá emelve,
Örömmel esdekelve.*

Kikbe költözik Isten Szentlelke? Akik általa nem nagyok, hanem kicsinyek, semmik akarnak lenni.

A Kereszt hatalma.

Fiatal leány jött be lassan, riadtan a szobámba. Mikor megkérdeztem, hogy ki ő és mit szeretne, a körülbelül 17 éves leányka egész testében remegett s hangos zokogásba tört ki. »Tisztelendő úr, nem igaz az, amit az emberek mondanak!« »Mindig van valami igazság abban, amit az emberek beszélnek« — mondtam anélkül, hogy tudnám, miről van szó. Láttam, hogy nehéz teher nyomja a lelkiismeretét. Ebben a pillanatban kihívtak a szobából. Mielőtt elmentem, a leánykát szép nagy fakeretes képhez vezettem, amely a jó Pásztort ábrázolta, amint lehajol a tövisek közé került bárányért. »Nézze a képet, amíg visszajövök!« — mondtam. Amikor visszatértem, a leánykát egészen megváltozva találtam. Az előbb még oly nyugtalan gyermek teljesen lecsendesedett. Az eltévedt lélek Pásztorára talált. »Ez vagyok én! Igen, ez vagyok s olyan, amilyenek az emberek mondanak. De Jézus segít rajtam.« Elbeszélte gonosztettét minden mentegetődzés nélkül. A fakeretes kép őnismeretre juttatta, de megértette vele Isten kegyelmét is. Elbeszélte, hogy sohasem tudott nyugodtan ülni a templomban, mert úgy érezte, hogy egy benső hang azt mondja: »Ez nem néked szól, te megcsaltad az Istent és meghazudoltad...« Felolvastam az elveszett fiú történetét. Hirdettem neki, hogy a bűne megbocsáttatott. Mertem ezt tenni Annak a nevében, aki azért jött, hogy az elveszettet megkeresse. Azután sikerült a leánykát egy idősebb házaspárnál elhelyezni, akik saját gyermeküként fogadták. A házaspárt előbb felvilágosítottam, hogy miről van szó. A leányka akarta így, hadd tudják meg, hogy ki ő.

Még tíz évig élt, azután hirtelen meghalt. Az orvos azt mondta, hogy titkos szívhaj okozta halálát. Megértettem, hogy honnan származott a baj. Olyan csendben, olyan békén halt meg. »Ez a tiz esztendő gyönyörű időszak volt számunkra« — mondták az öregek. Én pedig jobban megértettem, mint valaha, hogy a Szentlélek milyen nagyra teszi a Keresztet a lélek előtt: felhossa a bűn poklából, családságából és már e földön mennyi békességre, öröme, fényre, bővölködéssre vezet.

A nagyapa tulajdona.

Hittanórán megkérdezte a tanító a gyermekektől, hogy ki a Szentlélek. Senki nem tudott a kérdésre felelni, míg végül a legfiatalabb fiúcska ujját magasra emelve így szólt: »Nagyapám ismeri őt, benne lakozik.«

Milyen érett, kiforrott keresztyén jellemnek kellett lennie ennek a nagyapának, ha a kis unokája, amint a Szentlélekről volt szó, rögtön bizonyossággal tudta, hogy a Szentlélek nagyapja tulajdona.

Csak Téged áldlak.

Csak Téged áldlak, óh nagy Isten.
Kegyelmel zengje ajkam itt.
Engedd hálám elődbe vinnem,
S ujjongó lelkem hangjait.
Dicsérlek, míg csak élek, Téged,
Erőd, hatalmad, bölcseséged.
Lantom Tenéked szentelem:
Zsoltárom is, zsoltárom is
Te légy nekem!

Reggel, midőn felkél a hajnal,
S szívem hozzád emelkedik,
S ha jó az éj, s eltűn a nappal,
Zengem Neved dicséretét.
Óh mily öröm: szent énekekkel
Dicsérni Téged este, reggel,
Lantom Tenéked szentelem:
Zsoltárom is, zsoltárom is
Te légy nekem!

Szívem legyen kezvedbe téve,
Az éltem Neked szentelem,
Teljes Jóság, örök Hűség Te,
Csak Neked zengjen énekem;
Szent templomodnak csarnokába
Szálljon Feléd dicséret, hála,
Lantom Tenéked szentelem:
Zsoltárom is, zsoltárom is
Te légy nekem!

Írta: Kramer F. A. ford.: *Vargha Gyuláné.*

Igaza volt.

Két indián főnök ült testvéri egyetértésben a lobogó tűz mellett. Az egyik, név szerint Tedouscung, teljes szívével az atyáitól örökölt pogány valláshoz tartozott. A másik már Jézusé volt s igyekezett barátjának is Jézus fenségsé tanításáról beszélni. »Lásd« — szólt többek között, — »milyen dicső Jézusnak eme parancsa: Amit azért akartok, hogy az emberek tiveletek cselekedjenek, ti is akképpen cselekedjetek.« Tedouscung gondolataiba mélyedve hallgatott, majd röviden csak ennyit mondott: »Így tenni lehetetlenség«. — Azután hosszú hallgatásba merült. Keresztyén barátja nem zavarta a csendet, de lankadatlanul imádkozott, hogy Isten az ő Szentlelke által világítson bele pogány társa éjszakájába. Az imádság meghallgatásra talált. Jó idő mulva Tedouscung így szólt: »Testvér! Gondolkoztam szavaidon. Halljad! Ha a nagy Szellem, aki az embert teremtette, új szívet fog adni az embernek, akkor, de csak akkor lesz ez lehetséges.«

A szeretet az a győzelmes fegyver, amely a világot meggyőzi. A világosság nem világíthat másképp, csak ha önmagát emésztí fel. A só nem sózhat másképp, csak ha felolvad, úgy mi is csak az odaadás és önmegtágadás útján szolgálhatjuk a világot.

Útmutató a Szentírás olvasásához.

Május 16. Jób 3:1–10. I. Kor. 4:1–5. Krisztus szolgál nem urak, hanem szolgák. Egyben Isten sáfárai: rájuk van bízva Isten Evangélioma. Ezzel Isten magasztalására és a gyülekezet üdvére sáfárkodni: ebben áll a hűségük. Hogy hívek-e, azt sem saját lelkiismeretük, sem emberek, hanem az ítéletre visszajövő Úr szava dönti el. Hívek legyünk!

Május 17. Jób 4:1–27. I. Kor. 4:6–13. Gyülekezet és annak szolgálai egyformán álljanak az Ige alá s akkor vetkes elbizakodottság, itélkezés, pártoskodás nem ütheti fel fejét közöttük, hanem inkább alázatosságban és összetartozásuk tudatában élnek együtt. Ez az »együtt« egyrészt előzi a felfuvalkodott uralomvágyat, másrészt vállalja a »szemétté-levest«. Drága »együtt«.

Május 18. És. 6:1–8. I. Kor. 4:14–21. Az igazi szeretet megmondja az igazat, ha kell, keményen is. Nem vezetteti magát félre felfuvalkodott beszédétől, amely csak ürességet és tehetetlenséget takar. Célja nem a megszegyenyítés, hanem az intés és segítés. Legyünk hálásak a szeretet intéséért akkor is, ha »bottal« sújt.

Május 19. Ján. 3:1–15. Róm. 11:33–35. Mt. 28:16–20. Ef. 1:3–14. I. Kor. 5:1–13. Krisztus gyülekezete közösiség ki magából a botrányosan bűnözőt, hátha ezáltal megtérésre jut. Szükséges ez, mert különben megfertőződik a gyülekezet, pedig Krisztus azért halt meg, hogy tiszta és igaz gyülekezete legyen. Egyházfegyelmeztést kíván az Ige, s a gyülekezet mivolta. Mi is kívánjuk!

Május 20. Zs. 123. I. Kor. 6:1–11. Szégyen az, ha krisztushívők krisztushívőkkel pereskednek. Még nagyobb szégyen, ha hitetlen bíróságtól várják ügyük elizigatását. Hívők maguk között intézzék el peres ügyeiket, ha már ilyenek vannak.

Május 21. Jób 5:8–27. I. Kor. 6:12–20. A krisztushívők testestől-lelkestől az Úrét és az Ő számára vannak. Drága áron vásárolta meg őket az Úr. Szinte a tagjai. És Szentlelkének templomai. Minden bűnükkel, különösen a paráznasággal mint önmaguk elleni vétkezéssel meggyalázzák Istent. Pedig dicsőíteni kell Őt. Ami Istené, lélek és test, Őt kötele dicsőíteni. Mit teszünk mi?

Május 22. Jób 6:1–14. I. Kor. 7:1–16. A házasságot Isten szerezte. A házasság élet szentséges kell hogy legyen. Meg nem házasodni nem ellenkezik Isten akaratával, ha szentségben történik. Válás esetén újra házasodni bűn. (Halál esetén nem bűn, v. 39.) A hívő életé megsejtenheteti hitetlen hitvestársát, ezért, amennyiben rajta áll, tartson ki mellette.

Május 23. Jób 7:1–21. I. Kor. 7:17–24. Kiki figyeljen az Úrra s úgy tegyen. Isten parancsának teljesítése a fő. Külső

köörülmények megváltoztatása nem okvetlenül szükséges, de szükséges az Isten előtt megmaradni az Ő szabad szolgálaként. Istent vagy embert szolgálunk?

Május 24. Jób 11:1–20. I. Kor. 7:25–40. Rövid az idő, küszöbön az Úr visszajövele: így gondolta az apostol s ez irányította a tanácsolásban. Egy a fontos: akár házasodik valaki, akár nem, állhatatosan maradjon meg az Úr mellett. Allhatatosan!

Május 25. V. Móz. 6:4–13. I. Kor. 8:1–6. A hívő keresztyén tudja, hogy csak egy igaz Isten van s a bálványok nem istenek. Ezért pl. a bálványoknak áldozott hús megevése neki nem bűn, hiszen közönséges hús az. Az ismeret szabaddá tesz, s ha szeretettel párosul, épít, ellenkező esetben elbizakodottságot s rombolást művel. Atkos ismeret a szeretet nélküli ismeret.

Május 26. Lk. 16:19–31. I. Ján. 4:16b–21. Mt. 13:31–35. Csel. 4:32–35. I. Kor. 8:7–13. Hívőnek is hiányozhatik még a nagyobb fokú evangéliomi világgósság és szabadsága korlátoit lehet. Az ilyen »erőteleneket« botránkoztatni bűn. A lelkiismereti szabadság nem önzésben, hanem önmegtágadó szolgálásban nyilatkozzék meg.

Május 27. Zs. 124. I. Kor. 9:1–6. Az Úr küldöttje küldetésének kétségtelen peccsége az általa krisztushitre jutottak seerege. Ez a hívő sereg köteles az Úr munkásának szükségleteiről gondoskodni. Nem fényes állásról, de a létfenntartásról, hogy az Úr szolgálja minden erejével az Úr országában dolgozhassék. Így van-e ma?

Május 28. Jób 12:1–6, 13–25. I. Kor. 9:7–15. Jaj az Úr küldöttjének, ha a neki jogosan járó anyagi javakhoz való ragaszkodása akadályt gördít Krisztus Evangélioma elé! Inkább nélkülözzön s »haljon meg«, de szolgálatát ne tegye függővé testi javaktól, mert az Evangéliom mindenekfelett való!

Május 29. Jób 14:1–17. I. Kor. 9:16–23. Az Evangéliom bizonyosságtevője a szeretet benső kényszere alatt mindenkinek a szolgáljává lesz, csakhogy az Evangéliom számára megnyerje. Nem megalkuvás ez az igazság rovására, hanem odaadása önmagának az Evangéliomért és a lelkekért.

Május 30. Jób 15:1–16. I. Kor. 9:24–27. A keresztyén élet határozott cél felváltás. És a célért való tusakodás. Ölbetett kézzel andalogva, súlyos bűnterheket le nem rakva nem lehet célt érni. Krisztussal futva s küzdve célhoz jutunk s jutalmunk lesz: örökkön-örökké az Úrral lenni. Ezért érdemes futni...

Május 31. Jób 19:1–29. I. Kor. 10:1–13. Isten vezetése engedelmisséget kíván. Engedetlenség hiábavalóvá teszi Isten vezetését s bukás a vége. Bukásunknak sohasem Isten az oka, mert ő, ha enged is megkísértetni, ki is vezet a kísértésből. Hű az Isten. Hív vagyok-e én is Őhöz?

Z. H.